

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quid, cùm in omni vita, tum verò morte ingruente faciendum: ad dictum
Esaïæ, Dispose domui tuæ, morieris, &c. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

mus, donec vigeat aetas, nostra carnis concupiscentias exerceamus: & postremo in senectute malorum nostrum poenitentiam agamus: Pius est enim Deus, & misericors. &c. Talia ne cogitemus: cum nesciamus, qua die morituri sumus. Nemo enim hominum scit diem exitus sui. Non omnes in senectute moriuntur, sed in diuersis aetatibus de hoc mundo migrant. Et in quibus aetatibus unusquisque homo inuentus fuerit, in eisdem indicabitur. Ideo festinemus ad poenitentiam conuerti. Semper ante oculos nostros versetur ultimus dies: & cum diluculo surrexerimus, ne ad vesperam confidamus nos peruenire. Et cum in lectulo membra disposuerimus, de lucis non confidamus aduentu: sic & facillime poterimus corpus nostrum a vitio & concupiscentiis refranare.

Quid, cum in omni vita, tum vero morte ingruente, faciendum, ad dictum Esaia, Dispone domui tuae, quia morieris tu, & non viues, Esaia 38.

IN diebus illis, agrotauit Ezechias vsque ad mortem. CAPVT. XII.
 Item: & introiit ad eum Esaias propheta, & dixit ei, Matt. 27.
 Haec dicit Dominus: Dispone domui tuae, quia morieris tu, & non viues. Et conuertit Ezechias faciem suam ad parietem, & orauit ad Dominum, &c. Hanc nos quoque Esaias sententiam quotidie nobis ipsis, siue egrotemus, siue bene valeamus, occinere debemus: nescimus enim diem neque horam. Nihil autem homini vtilius, siue agrotato, siue sano, quam mortem impendentem diligenter considerare, & ad eam se bene preparare. Nemo igitur sit, cui non in cordis auribus ingiter sonet: **DISPONE DOMUI TVAE.** &c. Est autem triplex domus disponenda.

Prima est: Domus terrestris & mundana. Etenim, cum in omni vita, tum maxime morte iam vicina, com-
I.
 D 3 ponenda

ponenda sunt res domestica: atque ante omnia curandæ, ut qua iniuste possides, si sit possibile, restituas, Zachariæ imitatus dicentem: Si aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Nam Ezechiel inter opera pœnitentiæ restitutionem numerat pignoris & rapina. Proinde D. Augustinus sic scribit: Si res aliena, propter quam peccatû est, cum reddi possit, non redditur: non agitur pœnitentia, sed fingitur. Si autem veraciter agitur, non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. Sed, ut dictû est, cum restitui potest. Deinde cauendum summopere, ut quod in te est, nullam post mortem heredibus litigandi relinquant occasionem, quale est, quod Abraham legitimus filios posteriores quos ex Cetura tulit, separasse à filio suo Isaac, dum adhuc ipse viueret. Sic dum vinis ac vales, digeris & explices, discutiasq; quantum licet, negotiorum tricas: præsertim, si alienorum bonorum administrationem concreditam habeas: ut nihil necesse sit in morbo curis huiusmodi intempestiuus torqueri. Quod si adhuc irretitum eis, neque adhuc satis explicatum contingat morbo urgeri, age nihilominus quod potes, omnemq; moue lapidem, ne quæ fraudare voluisse videare.

II.

Altera domus disponenda, Domus est celestis, Regnû illud celorum, & Beatitudinis aternæ. Domus hac mansiones multas iam paratas habet: attamen & nos de ea disponere debemus: hoc est sedulo curare, ut cum pijs & iustis eam valeamus possidere: & audire vocem illam suauissimam Redemptoris nostri in sua maiestate sedentis, Venite benedicti patris mei: possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. Fit hoc, cum operam damus, ut mundum sit cor nostrum. Sic enim in Psalmo dicitur: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam. Et in alio Psalmo David dicit;

Luc. 19.
Ezech. 13.
Aug. Epist.
54. ad Ma-
cedonium.

Genes. 25.

Ioan. 14.

Mat. 25.

dicit: *Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? Innocens manibus & mundo corde.*

Adhuc, cum pro modo facultatum nostrarum eleemosynas libenter facimus. Ita namque Christus ipse hortatur dicens: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipiant vos in aeterna tabernacula. Non pigeat nos pati quiduis & agere, ut hanc domum possideamus. Non habemus enim hic manentem civitatem: quocirca futuram omni nos conatu inquirere oportet.

Luc. 16.

Heb. 12.

*Tertia Domus, Conscientiae est: cui rite constituenda ac disponenda omnis navanda est opera. Extat autem insignis pacanda Conscientiae imago apud Tobiam, in piscis corde & iecore: cuius particula, si super carbones viuos poneretur, fumus eius extricaret omne genus demoniorum. Si ergo domum Conscientiae, heu multis nimium vitis conspurcatam, ac demonum tyrannide occupatam, expurgare: & procul inde pessimum illum hospitem, immundum videlicet spiritum, abigere voles: necesse est, ut cor tuum ad ignem applices. Quomodo rogas? Expende irae Divinae in peccatores incendium, & Gehenna ignis perpetuos cruciatus, camini infernalis flammam inextinguibiles ac intolerabiles: ubi erit stertus & stridor dentium. Praeterea, Dei dilectionem ardentissimam, qui etiam filio suo unigenito non pepercit, attentè considera: cuius Obedientia erga Patrem ineffabilis, Passio intolerabilis, Crucis supplicium atrox nimis fuit: qui peccantibus, nec tamen poenitentibus, rectè exprobrare potest: *Quae utilitas in sanguine meo? Dum haec autem peccator serio cogitat & expendit: fieri non potest, quin vehementissime adficiatur: imò totus incensus in Dei amore exardescat. Hinc tum ascendit fumus contriti cordis in conspectum Domini: qui est ardens**

III.

Tob. 6. & 8.

Matt. 13. 22.

15.

Rom. 8.

Psalm. 29.

D 4 precatio,

Psal. 37.

precatio, una cum gemitibus ex intimis visceribus pro-
ductis. Exemplum habes in Dauide, qui ait: *Afflictus*

Psal. 118.

sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis
mei. Domine ante te omne desiderium meum: & gemitus
meus à te non est absconditus. Et iterum, sua ac
aliena peccata deplorans, Exitus, inquit, aquarum de-
duxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
Nemo hoc mundandæ studium conscientia contemnat,
nemo negligat: ac longæ fiducia vitæ seipsum decipiat.
Quantumcunque credas Deum te habere propitium: si
tamen in peccatorum sordibus sine penitentia perdures,
neque verè de iis & ex animo doleas: fides tua vana est.

Ioel 2.

Quia hæc dicit Dominus: Conuertimini ad me in toto
corde vestro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu. Et scin-
dite corda vestra, & non vestimenta vestra: & conuer-
timini ad Dominum Deum vestrum. Contra vitæ au-
tem diuturnioris confidentiam, sic S. intonat Scriptura:

Eccl. 5.

Non tardes conuerti ad Dominum, & ne differas de die
in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vin-
dictæ disperdet te. Et rursum: Memor esto, quoniam

Cyprian.
Tract. de
simplicitate
pælatorum
Luc. 12.

mors non tardat. Operæpretium fuerit præclarissi-
mam hic addere D. Cypriani Admonitionem: Simus,
inquit, tales, quales nos esse Christus ipse præcepit, dicēs:
Sint lumbi vestri præcincti, & lucerne ardentes, & vos
similes hominibus expectantibus dominum suum, quan-
do veniat à nuptijs, ut cum venerit & pulsauerit, ape-
riant ei. Beati serui illi, quos adueniens Dominus inue-
nerit vigilantes. Accinctos nos esse oportet, ne cum expe-
ditionis dies aduenierit, impeditos & implicitos appreh-
endat. Luceat in bonis operibus lumen nostrum, & ful-
geat, ut ipsum nos ad lucem claritatis æterna de hac se-
culi nocte perducatur. Expectemus solliciti semper & cauti
aduentum Domini repentinum, ut quando ille pulsaue-
rit,

vit, euigilet fides nostra, vigilantia premium de Domino receptura. Si haec mandata seruentur, si haec monita & praecepta teneantur, opprimi dormientes diabolo fallente non possumus. Serui vigiles Christo dominante regnabimus.

De condendo Testamento, ad diuites, D. Ioan.
Chrylost. Admonitio.

Quicunque mentem possidemus purā ac mundam, talem eam custodiamus: imo splendorem ipsius intendamus etiam, auctioremque reddamus. Si qui vero squalidam habemus ac sordidam, non ideo statim desperemus. Si enim, inquit, fuerint peccata nostra rubicunda velut color phoeniceus, tanquam nix albescunt: & si fuerint velut coccinum, quasi lana alba erunt. Cum Deus itaque promittat, non erit quod dubites: sed ea potius facias, quibus quae promissa sunt, in te quoque accersere queas. Innumera tibi perpetrata sunt mala, delictaque? Quid hoc? Nondum enim ad infernum usque deuenisti: nondum aduenit sponsus, ut tibi timendum sit, quis tibi de suo daturus sit oleo. Adhuc licet ut emas ac recondas: adhuc multi sunt, qui vendunt: nudi scilicet, esurientes, aegroti, quiq; in carcere. Pasce illos, vestibus istos indue, iacentes visita: quae si feceris, adcurrat oleum uberiore copia, quam solent aquarum fontes. Quam primum vero hinc decesseris, nihil horum ut oportebat facere poteris. Nunc vero licet, ut ad extrema etiam suspiria Deo gratias agas: licet ut ab ipso testamento commenderis: & si non, quemadmodum si dum viuus bene ageres: licet tamen. Quo pacto? Si Christum in ipso cum heredibus tuis conscripseris: partemque illi totius sortis tradideris. Maioris quidem amoris signum fuerit, maioremque dignum mercede: si Christum dum viuus pauperis.

D 5 Si

CAPVT.

XIII.

Serm. 18. in
cap. 11. ep.
ad Roman.
Esa. 1.

Matt. 25.